NORAKSTS
Lieta Nr.A42437807
AA43-1605-08/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 12.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja K.Krastiņa,
tiesneses Z.Kupce un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Saime I" pārstāvei *T.J.* un atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes Liepājas pilsētas domes pārstāvei Initai Pelnēnai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Saime I" pieteikumu par Liepājas pilsētas domes 2007.gada 18.janvāra lēmuma Nr.15 (prot.Nr1, 15.#) atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Liepājas pilsētas domei pieņemt lēmumu par apbūvētā zemesgabala Liepājā, Dzintaru ielā 88A (ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) nodošanu privatizācijai, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Saime I" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 14.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Saime I" 2006.gada 20.jūnijā vērsusies Liepājas pilsētas domē (turpmāk arī – Dome) ar ierosinājumu privatizēt apbūvētu zemesgabalu Liepājā, Dzintaru ielā 88A (kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) (turpmāk arī – Zemesgabals) ar kopējo platību 1266 kv.m.

[2] Ar Liepājas pilsētas domes 2007.gada 18.janvāra lēmumu Nr.15 (prot. Nr.1, 15.#) (turpmāk – Lēmums) SIA „Saime I" privatizācijas ierosinājums noraidīts.

Lēmums pamatots šādi.

[2.1] Dome konstatējusi, ka, pamatojoties uz Domes 2000.gada 27.jūlija lēmumu Nr.339 „Par zemesgabala Dzintaru ielā 88A iznomāšanu" (turpmāk – Lēmums Nr.339), starp Domi un SIA „Efelija L" 2000.gada 1.septembrī noslēgts zemes nomas līgums uz 10 gadiem par Liepājas pilsētas pašvaldības Zemesgabala iznomāšanu.

2006.gada 31.maijā starp Domi un SIA „Saime I" noslēgts Zemesgabala nomas pārjaunojuma līgums. Pieņemot lēmumu par Zemesgabala nodošanu terminētā lietošanā (uz 10 gadiem), Dome ņēmusi vērā nepieciešamību to perspektīvā izmantot pašvaldības funkciju realizēšanai sabiedrības interesēs. Plānojot dzīvojamo māju kvartālu Dzintaru ielā, Zemesgabals netika paredzēts apbūvei. Zemesgabalu aptver piecu stāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo namu apbūve. Pieaugot transporta plūsmas intensitātei Liepājā, dzīvojamajiem namiem piesaistītie zemes gabali vairs nenodrošina dzīvokļu īpašnieku vajadzības pēc personisko transportlīdzekļu novietnēm.

[2.2.] Ar Domes 2003.gada 10.jūlija lēmumu Nr.247 „Par detālā plānojuma apstiprināšanu teritorijai starp Liedaga ielu, Klaipēdas ielu, kāpu joslu un Siguldas ielas dzīvojamo rajonu" zemesgabals Liedaga ielā 6A paredzēts ielas atvēršanai, savienojot Dzintara ielu ar Liedaga ielu, tādējādi pieaugs transporta plūsma pa Dzintara ielu.

[2.3] Ar Domes Lēmuma Nr.339 3.punktu noteikts, ka Zemesgabals nav nododams privatizācijai.

Zemesgabals ir nepieciešams automašīnu novietošanai, lai atslogotu Dzintaru ielu no pirmsskolas izglītības iestādes „Dzintariņš" un no apkārtējo daudzdzīvokļu māju iedzīvotāju transporta līdzekļu novietošanas Dzintaru ielā.

Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā, kurā atrodas arī Zemesgabals, pamatojoties uz Liepājas pilsētas apbūves noteikumu 4.2.apakšpunktu, ir atļauts izveidot automašīnu novietošanas laukumus.

[2.3] SIA „Komunālā pārvalde", kas izveidota ar mērķi likumā „Par pašvaldībām" noteikto autonomo pašvaldības funkciju realizācijai, 2007.gada 5.janvāra vēstulē Nr.9/1-3 „Par autostāvvietas privatizāciju Dzintaru ielā" iesaka saglabāt Zemesgabalu Liepājas pilsētas pašvaldības īpašumā, jo Zemesgabals ir nepieciešams Dzintaru ielas transporta plūsmas atslogošanai, lai neradītu draudus gājējiem un netraucētu iekškvartālu ielu infrastruktūras apsaimniekošanu, garantētu netraucētu operatīvā transporta un ēku apsaimniekošanas transporta brīvu piekļuvi dzīvojamām mājām.

Likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punkts paredz, ka pašvaldības autonomā funkcija ir gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu un sanitāro tīrību (ielu, ceļu un laukumu būvniecība, rekonstruēšana un uzturēšana).

Saskaņā ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta trešo daļu pašvaldības dome, lemjot par valsts vai pašvaldības īpašuma objekta, kā arī apbūvēta un neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai, izvērtē, vai attiecīgais objekts vai zemesgabals ir nepieciešams valsts pārvaldes funkciju vai valsts vai pašvaldības komercdarbības veikšanai saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu.

Minētā likuma 6.panta sestajā daļā noteikts, ka pašvaldības dome (padome) var pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldības īpašuma objektu, kā arī pašvaldībai piederošu apbūvētu vai neapbūvētu zemesgabalu. Lēmumā par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldības īpašuma objektu, kā arī apbūvētu vai neapbūvētu zemesgabalu norādāms, kuras valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas komercdarbības veikšanai attiecīgais objekts nepieciešams.

[2.4] Domē 2006.gada 2.oktobrī saņemta dzīvokļu īpašnieku biedrības „Dzintars 86" valdes vēstule ar viedokli pret Zemesgabala privatizāciju.

[2.5] Ņemot vērā virkni problēmu - lielo skaitu iesniegto privatizācijas ierosinājumu 2006.gada jūlijā un augustā, nepieciešamo izziņu saņemšanu no valsts un pašvaldības institūcijām, sabiedrības sniegto pretējo viedokļu izvērtēšanu, privatizācijas ierosinājuma izskatīšanas termiņš pārsniedza likumā paredzēto izskatīšanas laiku.

[2.6] Nododot Zemesgabalu privatizācijai, netiktu ievērota lietderība, jo minētais Zemesgabals kļūtu par privātīpašumu un pašvaldībai būtu nepieciešams rast papildus līdzekļus Dzintaru ielas satiksmes regulēšanai un nodrošināšanai.

Labums, ko sabiedrība iegūst, noraidot privatizācijas ierosinājumu, ir lielāks nekā SIA „Saime I" tiesisko interešu ierobežojums, jo netiek apdraudēta Liepājas pilsētas pašvaldības funkcija - ielu un stāvlaukumu būvniecība. Tādejādi, noraidot SIA „Saime I" privatizācijas ierosinājumu, samērīguma princips tiek ievērots un sasniegts sabiedrības interesēm atbilstošs mērķis.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, SIA „Saime I" (turpmāk – pieteicēja) vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdz Lēmumu atcelt.

Pieteikums pamatots šādi.

[3.1] Pieteicēja nebija informēta par Lēmumu Nr. 339 un par tā saturu.

[3.2] Dome konstatējusi, ka pieteicējai piederošā ēka ir tirdzniecības kiosks, taču no Domei pieejamā 1999.gada 30.jūlija akta par nodošanu ekspluatācijā (kods 99 00104 1700) redzams, ka ēka ir pārtikas preču veikals.

[3.3] Esot spēkā 1998.gada 31.decembra zemes nomas līgumam un vēl neesot spēkā 2000.gada 1.septembra zemes nomas līgumam un Lēmumam, pieteicēja saskaņā ar likumu „Par valsts un pašvaldības īpašuma objektu privatizāciju" ieguva tiesības uz tai iznomātās zemes privatizāciju.

Konstatējams pašvaldības izteikums, uz kura pamata pieteicēja paļāvās, ka Zemesgabalu varēs privatizēt.

[3.4] Domes norādītais apgalvojums, ka plānojot dzīvojamo māju kvartālu Dzintaru ielā, Zemesgabals netika paredzēts apbūvei, ir pretrunā ar 1998.gada 31.decembra un 2000.gada 1.septembra nomas līgumiem, un Domes izpilddirektora 2005.gada 14.septembra vēstulē Nr.96259/1.-21./93124 izteikto, ka Zemesgabals atrodas māju iekšpagalmā un pēc teritorijas

plānojuma minētajā Zemesgabalā paredzēta daudzstāvu dzīvojamo māju apbūve.

[3.5] Neatbilst patiesībai Lēmumā norādītais, ka Dome paredzējusi savienot Dzintara ielu ar Liedaga ielu, kā rezultātā pieaugs transporta plūsma pa Dzintaru ielu, jo minētās ielas jau ir savienotas un paredzētā plūsma jau pastāv.

[3.6] Lēmumā norādīto mērķi var sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo pieteicēju, izveidojot pēc pašvaldības ieskatiem nepieciešamo autostāvvietu brīvajās daudzstāvu dzīvojamo māju blakus esošajās teritorijās.

[3.7] Zemesgabals ir tikai daļa no iekškvartāla, un operatīvajam transportam, kā arī ēku apsaimniekošanas transportam ir brīva piekļūšana pie dzīvojamām mājām. Paralēli mājām atrodas četrus metrus platas, speciāli izveidotas asfaltētas piebrauktuves un atsevišķa autostāvvieta, kuras nekādi nav saistītas ar privatizācijai atteikto Zemesgabalu.

[3.8] Pašvaldība, nenododot privatizācijai Zemesgabalu, nav ievērojusi samērīguma principu, kā rezultātā publiskā vara būtiski ierobežo personas tiesības un likumīgās intereses bez nozīmīga sabiedrības labuma.

[4] Paskaidrojumos par pieteikumu un to papildinājumā Dome norāda, ka pieteikumu neatzīst, papildus Lēmumā norādītajiem minot šādus argumentus.

[4.1] Domes Lēmums Nr.339 nav administratīvais akts.

Pieņemot Lēmumu Nr.339, Dome rīkojās privāto tiesību jomā, jo neviena publisko tiesību norma nenoteica Domei pienākumu nodot zemi lietošanā tieši SIA „Efelija L".

Tā kā pašvaldība rīkojusies privāto tiesību jomā, nav pamatota pieteicējas norāde, ka pašvaldība pārkāpusi Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) ietvertos principus, tajā skaitā, tiesiskās paļāvības principu.

[4.2] Nevar piekrist pieteicējas apgalvojumam, ka konstatējams pašvaldības izteikums, uz kura pamata pieteicēja paļāvās, ka Zemesgabalu varēs privatizēt.

1998.gada 31.decembrī tika noslēgts īstermiņa nomas līgums uz pieciem gadiem pieteicējas tirdzniecības paviljona uzturēšanai. Domei un pieteicējai savstarpēji vienojoties, 2000.gada 27.jūlijā tika pieņemts Lēmums Nr.339, ar kuru izbeigts iepriekšējais nomas līgums, un pēc pieteicējas vairākkārtīgiem lūgumiem nolemts Zemesgabala nomas līgumu noslēgt uz 10 gadiem ar nosacījumu, ka Zemesgabals nomas laikā nav nododams privatizācijai.

2000.gada 1.septembra nomas līgumā, noslēdzot līgumu uz 10 gadiem, tika ietverta atsauce uz Lēmumu Nr.339.

Parakstot 2000.gada 1.septembra zemes nomas līgumu, nomnieks SIA „Efelija L" akceptēja visus līguma nosacījumus, tai skaitā arī to, ka Zemesgabals nomas līguma laikā netiks nodots privatizācijai.

[4.3] Nav pamatots pieteikumā norādītais apgalvojums, ka SIA „Efelija L" nav zinājusi par Lēmumu Nr.339. SIA „Efelija L" pārstāvis Indulis Jankovskis 2000.gada 4.septembrī saņēmis minētā lēmuma projektu, ko

apliecina paraksts. Sagatavotais lēmuma projekts tekstuāli neatšķiras no 2000.gada 27.jūlijā pieņemtā Lēmuma Nr.339.

Reģistrējot 2000.gada 1.septembrī noslēgto zemes nomas līgumu zemesgrāmatā, pieteicēja apliecinājusi, ka zināja par Lēmumu Nr.339, jo nostiprinājuma lūgumam bija pievienots arī iepriekšminētais lēmums.

[4.4] Nav pamatota pieteicējas norāde, ka, Lēmumam stājoties spēkā, tiks likvidētas rajona iedzīvotājiem nepieciešams tirdzniecības objekts un darbinieki zaudēs darbavietas.

Pašvaldība neizbeidz tiesiski noslēgtās normas attiecības starp pieteicēju un pašvaldību pirms termiņa. Tādejādi nav pamata uzskatīt, ka pašvaldība nepildītu likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 10.punktā noteikto autonomo funkciju.

[4.5] Būvvaldē joprojām nav no pieteicējas saņemti publiskai apspriešanai nododamie materiāli un iesniegums par būvniecības ieceres nodošanu publiskai apspriešanai. Tādējādi būvniecības iecere veikala ēkas būvniecībai Zemesgabalā publiskai apspriešanai nav nodota.

Lēmumu par būvniecības ieceri pašvaldība nav pieņēmusi. Līdz ar to pieteicējai (būvniecības ierosinātājam) nav bijis pamata paļauties, ka būvniecības iecere veikala būvniecībai iepriekš publiskā lietojumā esošā teritorijā tiktu atbalstīta. Būvniecības ieceres publiskās apspriešanas materiālu (pieteikumam pievienotais skiču projekts) sagatavošana pēc pieteicējas iniciatīvas nekādi nav uzskatāma par pamatojumu zemes nomas līguma nosacījumu maiņai un Zemesgabala nodošanai privatizācijai.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 14.decembra spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots šādi.

[5.1] Tiesa konstatējusi lietā šādus apstākļus.

[5.1.1] Pamatojoties uz SIA „Efelija L" iesniegumu un Domes 1998.gada 6.augusta lēmumu Nr.287, starp pašvaldību un SIA „Efelija L" 1998.gada 31.decembrī noslēgts zemes nomas līgums par pašvaldībai piederoša zemesgabala 400 kv.m platībā nomu uz 5 gadiem, ar izmantošanas mērķi - tirdzniecības paviljona uzturēšanai Liepājā, Dzintaru ielā 88A.

[5.1.2] 1999.gada 30.jūlijā Liepājas pilsētas Būvvaldes vadītājs apstiprinājis aktu par pārtikas veikala Dzintaru ielā 88A, Liepājā, pieņemšanu ekspluatācijā, būves īpašnieks SIA „Efelija L".

[5.1.3] 2000.gada 27.jūlijā Dome pieņēmusi Lēmumu Nr.339, kura 3.punkts noteic, ka Zemesgabals uz nomas līguma laiku nav nododams privatizācijai.

[5.1.4] 2000.gada 1.septembrī atbildētājs un SIA „Efelija L" noslēguši zemes nomas līgumu veikala celtniecībai un apsaimniekošanai Zemesgabalā (ar kopējo platību 1266 kv.m) uz 10 gadiem. Līguma priekšmetā norādīts, ka, slēdzot līgumu, Dome pamatojas uz Lēmumu Nr.339.

[5.1.5] 2003.gada 29.maijā SIA „Efelija L" vērsusies Domē ar Zemesgabala privatizācijas ierosinājumu. 2003.gada 3.jūnijā SIA „Efelija L" saņēmusi atbildi Nr.37657/5.-8737562, ka saskaņā ar Domes Lēmumu Nr.339, Zemesgabals uz nomas līguma laiku nav nododams privatizācijai.

[5.1.6] SIA „Efelija L" īpašuma tiesības uz ēku Dzintaru ielā 88A 2005.gada 15.jūlijā reģistrējusi zemesgrāmatā, kā arī nostiprinājusi nomas tiesības uz Zemesgabalu uz 10 gadiem, pamatojoties uz 2000.gada 1.septembra zemes nomas līgumu.

[5.1.7] 2006.gada 24.janvārī reorganizācijas rezultātā pieteicējai pievienota SIA „Efelija L".

[5.1.8] 2006.gada 31.maijā starp pašvaldību un pieteicēju noslēgts nomas pārjaunojuma līgums, kuram pievienots Domes Lēmums Nr.339.

[5.1.9] 2006.gada 20.jūnijā pieteicēja vērsusies Domē ar ierosinājumu privatizēt apbūvēto Zemesgabalu.

[5.1.10] 2007.gada 18.janvārī Dome pieņēmusi Lēmumu, ar kuru pieteicējas privatizācijas ierosinājums noraidīts.

Ņemot vērā minētos apstākļus, tiesa secinājusi, ka pieteicējas prasījums pēc būtības ir arī par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Tādējādi ir nepieciešams izvērtēt Lēmuma tiesiskumu, kā arī to, vai pastāv objektīvs pamats uzlikt Domei pienākumu izdot administratīvo aktu par Zemesgabala nodošanu privatizācijai.

[5.2] Domei, izlemjot jautājumu par Zemesgabala nodošanu privatizācijai, pastāvēja izvēles iespēja - nodot Zemesgabalu privatizācijai un līdz ar to, realizējot savas pirmpirkuma tiesības, to iegūtu pieteicēja, vai arī nenodot Zemesgabalu privatizācijai un saglabāt to pašvaldības īpašumā.

Tiesas ieskatā likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" normas nesatur obligātu prasību Domei, saņemot privatizācijas ierosinājumu, nodot objektu privatizācijai.

[5.3] Lietā nav strīda arī par to, ka uz Zemesgabala esošā ēka pieder pieteicējai, bet Zemesgabals - pašvaldībai.

Tiesa secinājusi, ka neviens likuma "Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 72.pantā noteiktajiem privatizācijas ierobežojumiem neattiecas uz izskatāmo gadījumu. Lietā nav strīda par to, ka par īpašuma tiesību atjaunošanu uz Zemesgabalu nav iesniegts pieteikums; tas nav nevienai personai piešķirts pastāvīgā lietošanā; nav pieņemts pašvaldības lēmums par atteikumu atjaunot īpašuma tiesības; uz Zemesgabala neatrodas nacionalizēts īpašums, attiecībā uz kuru iesniegts pieteikums par īpašuma tiesību atjaunošanu; tas nav arī neapbūvēts valsts meža fonda Zemesgabals. Turklāt pieteicēja nav atzīstama par personu, kas saskaņā ar šā likuma 62.pantu nevar būt par zemesgabala privatizācijas subjektu.

Tādējādi izskatāmajā gadījumā nepastāv no iepriekš minētās tiesību normas izrietoši tiesiski šķēršļi Zemesgabala nodošanai privatizācijai.

[5.4] Izvērtējot Lēmumā ietverto pamatojumu, tiesa secinājusi, ka Dome ir norādījusi, kuras pašvaldības autonomās funkcijas veikšanai Zemesgabals ir nepieciešams.

Dome ir izdarījusi lietderības apsvērumus un norādījusi tos Lēmumā. Tiesas ieskatā Lēmuma pamatojums attaisno pieteicējai noraidītās tiesības šādu apsvērumu dēļ.

[5.4.1] No lietas materiāliem izriet, ka Zemesgabalu aptver piecu stāvu daudzdzīvokļu dzīvojamie nami – tādējādi Zemesgabals atrodas daudzstāvu dzīvojamo māju iekšpagalmā. Dome Lēmuma pamatojumā norādījusi, ka dzīvojamajiem namiem piesaistītie zemesgabali vairs nenodrošina dzīvokļu īpašnieku vajadzības pēc personīgo transporta līdzekļu novietnēm, turklāt vērā ņemama ir nepieciešamība atbrīvot daudzstāvu daudzdzīvokļu namu piebraucamos ceļus no transporta līdzekļiem, lai ēkām brīvi varētu piekļūt operatīvais transports.

[5.4.2] Dome arī norādījusi, ka Zemesgabals nepieciešams automašīnu novietošanai, lai atslogotu Dzintaru ielu no pirmsskolas izglītības iestādes „Dzintariņš" un apkārtējo daudzdzīvokļu māju iedzīvotāju transporta līdzekļu novietošanas Dzintaru ielā. Zemesgabals turklāt nepieciešams, lai netraucētu iekškvartālu ielu infrastruktūras apsaimniekošanu, garantētu netraucētu operatīvā transporta un ēku apsaimniekošanas transporta brīvu piekļuvi dzīvojamām mājām.

[5.4.3] Nododot Zemesgabalu privatizācijai, tas kļūtu par privātīpašumu un pašvaldībai būtu nepieciešams rast papildu līdzekļus Dzintaru ielas satiksmes regulēšanai un nodrošināšanai.

[5.4.4] Tiesas ieskatā Domes norādītie iemesli ir atzīstami par pietiekoši svarīgiem un Zemesgabalam tuvumā esošo daudzstāvu dzīvojamo māju iedzīvotāju interesēm atbilstošiem.

[5.4.5] Tiesa piekritusi Domes argumentam, ka pieteicējai nevarēja rasties pārliecība par to, ka Zemesgabals tiks atsavināts viņai par labu. Jau 2000.gada 27.jūlijā Dome bija pieņēmusi lēmumu, saskaņā ar kuru Zemesgabals privatizācijai nav nododams, un minētais lēmums ir zemes nomas līguma neatņemama sastāvdaļa.

[5.4.6] Likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punkts citastarp noteic, ka pašvaldības autonomajās funkcijās ietilpst gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu (ielu, ceļu un laukumu būvniecība, rekonstruēšana un uzturēšana).

Tādējādi vienīgi pašvaldības kompetencē ir izlemt par daudzstāvu dzīvojamo māju iekšpagalmu labiekārtošanas pasākumiem savā administratīvajā teritorijā. Tostarp pašvaldībai ir tiesības, ņemot vērā faktisko situāciju un iedzīvotāju vajadzības, izveidot transportlīdzekļu stāvlaukumus dzīvojamo māju iekšpagalmā iedzīvotāju vajadzībām. Bez tam, tieši pašvaldības pienākums ir gādāt par dzīvojamo māju iekšpagalmu ielu uzturēšanu, ko apgrūtina iekšpagalma ielu malās novietotie māju iedzīvotāju

transportlīdzekļi. Minētās tiesību normas izpratnē administratīvās teritorijas labiekārtošana ietver sevī kompleksus pasākumus ar mērķi nodrošināt publiskās telpas normālu funkcionēšanu. Līdz ar to, konstatējot, ka palielinās transportlīdzekļu skaits, ko daudzstāvu māju iedzīvotāji novieto iekšpagalma ielu malās, Domei attiecīgi ir jāveic pasākumi, piemēram, jāieplāno automašīnu stāvlaukuma izbūve, lai iekšpagalmā esošo ielu malas atbrīvotu no automašīnām un tādējādi garantētu netraucētu operatīvā transporta brīvu piekļuvi dzīvojamām mājām.

[5.4.7] No likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" neizriet obligāts pienākums pašvaldībai ikvienā gadījumā, kad tiek saņemts privatizācijas ierosinājums, pieņemt lēmumu par attiecīgā objekta nodošanu privatizācijai. Līdz ar to pašvaldībai ir zināma rīcības brīvība, proti, gadījumos, kad pašvaldība nolemj noraidīt privatizācijas ierosinājumu, tad lēmuma pamatojumā ir jānorāda objektīvi iemesli, kuru dēļ nevar tikt pieņemts lēmums par objekta nodošanu privatizācijai.

[5.4.8] Tiesas ieskatā no pārsūdzētā Lēmuma pamatojuma ir saprotams, ka Zemesgabals pašvaldībai ir nepieciešams, lai labiekārtotu savā administratīvajā teritorijā esošu daudzstāvu dzīvojamo māju iekšpagalmu un izbūvētu tajā automašīnu stāvvietu māju iedzīvotāju vajadzībām. Tas nozīmē, ka Zemesgabals nepieciešams likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punktā minētās funkcijas veikšanai un tādēļ tas ir saglabājams pašvaldības īpašumā, nevis nododams privatizācijai.

[5.4.9] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā prioritāras ir Zemesgabalam tuvumā esošo daudzstāvu dzīvojamo māju iedzīvotāju intereses, kā arī Domes mērķis – izpildīt normatīvajos aktos noteikto pašvaldības funkciju, nevis pieteicējas interese privatizēt pašvaldības īpašumā esošo Zemesgabalu.

[5.4.10] Tādējādi tiesa nonāca pie secinājuma, ka Dome Lēmuma pamatojumā ir norādījusi pietiekamus un objektīvus iemeslus, lai noraidītu pieteicējas iesniegto privatizācijas ierosinājumu. Domes pienākums ir izpildīt likuma "Par pašvaldībām" 15.pantā imperatīvi noteiktās autonomās funkcijas un galvenais uzdevums ir darboties visu administratīvās teritorijas iedzīvotāju interesēs.

[5.5] Tiesa secinājusi, ka ir saskatāms tiesisks pamats, kas Domei rīcības brīvības ietvaros pieļauj atteikties nodot zemesgabalu privatizācijai un saglabāt to pašvaldības īpašumā, proti, Domei Zemesgabals ir nepieciešams, lai izpildītu normatīvajos aktos noteikto funkciju – gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu.

Ņemot vērā minēto, tiesas ieskatā nav bijis objektīva un tiesiska pamata Lēmuma atcelšanai, kā arī nav bijis pamats uzlikt pienākumu atbildētājam izdot administratīvo aktu par Zemesgabala nodošanu privatizācijai. Līdz ar to pieteikums ir noraidāms, nevērtējot pārējos pieteikumā ietvertos argumentus.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 14.decembra spriedumu pieteicēja iesniegusi apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi apstākļi.

[6.1] Tiesa spriedumā tikai daļēji analizējusi lietas faktiskos apstākļus.

Parakstot 2000.gada 1.septembra nomas līgumu, pieteicēja nav zinājusi par Lēmuma Nr.339 3.punktu, kas paredz Zemesgabala nenodošanu privatizācijā.

Pašvaldība norāda, ka pieteicēja par Lēmumu Nr.339 zinājusi, jo 2000.gada 4.septembrī ir saņēmusi šā lēmuma projektu.

Ir pamats apšaubīt pašvaldības rīcības tiesiskumu un likumību attiecībā uz Lēmumu Nr.339, jo nezināmu iemeslu dēļ 2000.gada 4.septembrī pieteicējas pārstāvim izdots 2000.gada 27.jūlija lēmuma projekts, nevis gatavs lēmums. Tādejādi Lēmums Nr.339 2000.gada 1.septembra līguma noslēgšanas brīdī bijis tikai projekta stadijā un attiecībā uz šo līgumu nav spēkā.

[6.2] Tiesa, neatzīstot pieteicējas tiesiskās paļāvības esamību attiecībā uz Zemesgabala privatizāciju, jo tā nav varējusi rasties, pastāvot 2000.gada 1.septembra līguma grozījumiem, nav ņēmusi vērā šādus apstākļus.

2000.gada 1.septembra zemes nomas līguma priekšmeta papildinājums norāda uz to, ka pieteicējai Lēmums Nr.339 nebija saistošs.

Stājoties spēkā Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumam, Lēmums Nr.339 neatbilda minētā likuma 31.pantam, jo pašvaldība neizskatīja ierosinājumu un nepieņēma lēmumu par pašvaldības īpašuma objekta nodošanu privatizācijai atbilstoši likuma noteiktajām prasībām.

[6.4] Tiesa nepareizi tulkojusi likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" normu būtību un mērķi, tā rezultātā nonākot pie secinājuma, ka tās nesatur obligātu prasību pašvaldībai, saņemot privatizācijas ierosinājumu, nodot objektu privatizācijai.

Objektu nodošana privatizācijai ir obligāta, ja vien nepastāv izņēmumi, kuri noteikti minētajā likumā.

[6.5] Tiesa pašvaldības lietderības apsvērumus vērtējusi formāli.

Nav nepieciešams ierobežot pieteicējas tiesiskās intereses, bet pašvaldībai ar viņai iespējamiem tiesiskiem līdzekļiem jāuzliek pienākums akciju sabiedrībai „Liepājas patērētāju biedrība" izpildīt Liepājas pilsētas domes 2004.gada 13.maija lēmumā Nr.191 noteikto Liepājas pilsētas apbūves noteikumu 5.1.punkta prasībām atbilstošu autostāvlaukuma izbūvi.

[6.6] Tiesa nav izvērtējusi apstākli, ka SIA „Komunālā pārvalde" apgalvojumiem, ka Zemesgabals nepieciešams Dzintaru ielas transporta plūsmas atslogošanai, lai neradītu draudus gājējiem un garantētu operatīvā transporta piekļuvi dzīvojamām mājām, nav pievienoti nekādi pierādījumi par šādiem draudiem.

SIA „Komunālā pārvalde” slēdziens nav objektīvs, jo tā ir pašvaldībai pakļautā sabiedrība.

[6.7] Dome Lēmumu pamato ar likuma „Par pašvaldībām” 15.panta pirmās daļas 2.punktu, kurš paredz, ka pašvaldības autonomā funkcija ir gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu un sanitāro tīrību. Savukārt minētā likuma 15.panta pirmās daļas 10.punkts paredz, ka pašvaldības autonomā funkcija ir sekmēt saimniecisko darbību attiecīgajā administratīvajā teritorijā, rūpēties par bezdarba samazināšanu.

Nav saprotama pašvaldības rīcība, dodot priekšroku vienai autonomajai funkcijai pret citu.

[6.8] Lēmums ir prettiesisks arī tādēļ, ka pieteicēja par 2007.gada 18.janvāra sēdi netika informēta.

Tika pārkāptas pieteicējas tiesības tikt uzklausītai.

[6.9] Tiesa nav argumentējusi, kādēļ tā konstatē konkrētus faktus, uzskatot tos par pierādītiem, bet citus par nepierādītiem. Tiesa spriedumu pamatojusi ar tiesību normu aprakstu.

Lai izklāstītu argumentus par konkrētu pierādījumu noraidīšanu, tiesas spriedumā jādod visu lietā esošo pierādījumu analīze, kas nav izdarīts.

[7] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību Dome norāda, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un Administratīvās rajona tiesa lietu izskatījusi pareizi un atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja nepareizi tulkojusi tiesību normas, kas nosaka nekustamā īpašuma privatizācijas kārtību.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja.

Atbildētājas pārstāve pieteikumu un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies pieteicējas pārstāves un atbildētājas pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka SIA „Saime I” apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, pārbaudījusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa SIA „Saime I" pieteikumā minētos apstākļus ir pārbaudījusi vispusīgi un pareizi, tiesa ir pareizi konstatējusi faktiskos lietas apstākļus un piemērojusi tiesību normas, kas attiecas uz izskatāmo gadījumu, tiesas sniegtā argumentācija ir izvērsta un pareiza, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, kas norādīta šā sprieduma [5] punktā, un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

Tādējādi apgabaltiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas secinājumu, ka atbildētāja 2007.gada 18.janvārī, izskatot pieteicējas privatizācijas ierosinājumu, pamatoti ir pieņēmusi Lēmumu par pašvaldībai piederošā Zemesgabala Liepājā, Dzintaru ielā 88A (kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) ar kopējo platību 1266 kv.m. nenodošanu privatizācijai, jo Zemesgabals nepieciešams pašvaldības autonomās funkcijas nodrošināšanai, pašvaldības iedzīvotāju interesēs gādājot par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu (ielu un laukumu būvniecība, rekonstruēšana un uzturēšana), un tādējādi nav pamata pieņemt pieteicējas prasīto labvēlīgo lēmumu par Zemesgabala nodošanu privatizācijai pieteicējai.

[11] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādītajiem papildu argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11.1] Pieteicēja norāda, ka tiesa nepareizi tulkojusi tiesību normas, tā rezultātā nonākot pie nepareiza secinājuma, ka normas nesatur obligātu prasību pašvaldībai, saņemot privatizācijas ierosinājumu, nodot objektu privatizācijai. Objektu nodošana privatizācijai ir obligāta, ja vien nepastāv izņēmumi, kuri noteikti likumā „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju".

Apgabaltiesa minēto pieteicējas viedokli atzīst par tiesību normām neatbilstošu un nepamatotu.

Likuma „Par pašvaldībām" 14.panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka, pildot savas funkcijas, pašvaldībām likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības privatizēt pašvaldību īpašuma objektus. Minētā likuma 77.panta otrā daļa noteic, ka pašvaldības īpašums izmantojams attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju vajadzību apmierināšanai, tajā skaitā nododot to publiskā lietošanā (ceļi, ielas, laukumi, parki); savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka to īpašuma daļu, kas nav nepieciešama iepriekšminētajiem nolūkiem, pašvaldība var izmantot, tajā skaitā, lai likumā noteiktajā kārtībā to privatizētu vai atsavinātu.

Likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 66.panta otrā daļa noteic, lai varētu privatizēt pašvaldībai piederošu vai piekrītošu zemesgabalu, attiecīgā pašvaldība par to pieņem lēmumu.

Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta trešā daļa noteic, ka pašvaldības dome, lemjot par apbūvēta un neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai, izvērtē, vai attiecīgais zemesgabals ir nepieciešams valsts pārvaldes funkciju vai valsts vai pašvaldības komercdarbības veikšanai saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu. Minētā panta sestā daļa noteic, ka tikai pašvaldības dome var pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldībai piederošu apbūvētu un neapbūvētu zemesgabalu. Lēmumā par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldības apbūvētu un neapbūvētu zemesgabalu norādāms, kuras valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas komercdarbības veikšanai attiecīgais objekts vai zemesgabals nepieciešams.

Ievērojot iepriekš minēto tiesisko regulējumu, atzīstams, ka pašvaldība, saņemot privatizācijas ierosinājumu, ir tiesīga pieņemt lēmumu par zemesgabala nodošanu privatizācijai, vai arī pašvaldības dome (pašvaldība vārdā) var pieņemt lēmumu par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldībai piederošo zemesgabalu, ja tas nepieciešams pašvaldības autonomo funkciju nodrošināšanai; nodot privatizācijai var tikai tos īpašumu objektus, kas nav nepieciešami pašvaldības funkciju veikšanai.

Tādējādi pašvaldībai ir likumā noteiktā rīcības brīvība, pieņemot lēmumu saistībā ar privatizācijas ierosinājumu, un tiesību normas neparedz to, ka pašvaldībai obligāti jāpieņem lēmums par zemesgabala nodošanu privatizācijai; pašvaldībai ir pienākums obligāti izvērtēt, vai īpašums (zemesgabals) ir nepieciešams pašvaldības funkciju veikšanai.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa pieteicējas argumentu, ka saskaņā ar tiesību normām Zemesgabals obligāti nododams privatizācijai, atzīst par nepamatotu.

[11.2] Pieteicēja norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā to, ka pieteicējai radās paļāvība uz to, ka Zemesgabalu varēs privatizēt, jo pieteicējai nebija zināms Lēmuma Nr.339 saturs.

Kā apgabaltiesa norādīja iepriekš [11.1], tiesību normas nenoteic pašvaldībai pienākumu obligāti nodot pašvaldībai piederošus zemesgabalus privatizācijai personām, kurām ir pirmpirkuma tiesības. Tiesību normas noteic pašvaldībai pienākumu sākotnēji izvērtēt, vai īpašums (zemesgabals) ir nepieciešams pašvaldības funkciju veikšanai, un tādā gadījumā var tikt pieņemts lēmums par zemesgabala nenodošanu privatizācijai.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, apgabaltiesas ieskatā pieteicējai nevarēja rasties tiesiskā paļāvība uz to, ka Zemesgabals tiks privatizēts un tiks privatizēts tieši tai. Apgabaltiesa lietas materiālos arī nekonstatē kādu iepriekšēju Domes apsolījumu pieteicējai, ka Zemesgabals tiks nodots privatizācijai viņai. Tādējādi nav konstatējami apstākļi, no kuriem rastos pieteicējas paļāvība uz to, ka Zemesgabals tiks nodots privatizācijai viņai.

[11.3] Tiesas ieskatā lietā nav tiesiskas nozīmes tam, vai pieteicēja zinājusi par Lēmumā Nr.339 ietverto norādi (3.punkts), ka Zemesgabals nav nododams privatizācijai nomas līguma darbības laikā, vai nē. Apgabaltiesas ieskatā minētā norāde (Lēmuma Nr. 339 3.punkts) netieši norāda uz to, ka pašvaldība bija uzskatījusi, ka Zemesgabals ir nepieciešams tās vajadzībām, tieši tāpēc nevēlējās to nodot privatizācijai.

Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, ka pieteicēja ir Zemesgabala nomniece, un Dome, ievērojot tiesību normās noteikto kārtību, ir izskatījusi pieteicējas privatizācijas ierosinājumu un tiesību normu noteiktajā kārtībā ir pieņēmusi Lēmumu, ar kuru atteikusies nodot Zemesgabalu privatizācijai tādēļ, ka tas ir nepieciešams pašvaldības funkciju veikšanai. Iepriekš Domes lēmumā ietvertajam nomas nosacījums (ka nomas līguma laikā īpašums nav pakļauts privatizācijai) nav nozīmes, jo atbildētāja jautājumu par Zemesgabalu privatizāciju bija skatījusi likumā noteiktajā kārtībā.

Apgabaltiesas ieskatā izskatāmajā lietā nav nozīmes arī Lēmuma Nr.339 noformējumam, jo minētā lēmuma tiesiskumu pieteicēja likumā noteiktajā kārtībā un termiņos nebija apstrīdējusi (lēmuma projekts izsniegts pieteicējas pārstāvim 2000.gada 4.septembrī (*lietas I sējuma 106.lapa*); Lēmuma Nr.339 saturs bija noteikti zināms 2005.gada 26.jūlijā, jo savā iesniegumā pieteicēja vēlējās svītrot Lēmuma Nr.339 3.punktu (noteic, ka Zemesgabals nav nododams privatizācijai) un atļaut privatizēt Zemesgabalu *(lietas I sējuma 64.lapa*)).

Tajā pat laikā apgabaltiesa konstatē, ka Lēmums Nr.339 ir tieši tas dokuments, uz kura pamato Dome bija nolēmusi pieteicējai Zemesgabalu iznomāt uz 10 gadiem (iepriekšējais 1998.gada 31.decembra nomas līgums bija par zemes gabalu 400 kv.m. platībā un uz 5 gadiem).

[11.4] Pieteicēja norāda, ka tiesa pašvaldības lietderības apsvērumus vērtējusi formāli. Nav nepieciešams ierobežot pieteicējas tiesiskās intereses, bet pašvaldībai ar tai iespējamiem tiesiskiem līdzekļiem jāuzliek pienākums akciju sabiedrībai „Liepājas patērētāju biedrība" veikt autostāvlaukuma izbūvi. Pieteicēja norāda, ka detālplānojuma projekts izstrādāts saistībā ar minētās sabiedrības objekta Pārtikas tirdzniecības centra rekonstrukciju, un šis centrs atrodas aptuveni 200 metru attālumā no pieteicējas tirdzniecības objekta.

Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa Domes izdarītos lietderības apsvērumus ir vērtējusi atbilstoši faktiskajiem apstākļiem un Lēmuma pamatojumam [5.4], un pieteicējas norādi uz to, ka pirmās instances tiesa Domes lietderības apsvērumus vērtējusi formāli, atzīst par nepamatotu.

Attiecībā par detālplānojumu Liepājas pilsētas teritorijai starp Liedaga ielu, Klaipēdas ielu, kāpu joslu un Siguldas ielas dzīvojamo rajonu, konstatējams, ka detālplāna paskaidrojumu rakstā norādīts, ka pārtikas veikalu paredzēts rekonstruēt, palielinot ēkas būvapjomu, perspektīvā

paredzot papildu stāvlaukumu Liedaga ielas 2 rietumu pusē (lietas I sējuma 213.lapa).

Apgabaltiesa konstatē, ka starp detalplānojumā paredzēto tirdzniecības centra papildu stāvlaukumu un Zemesgabalu atrodas kvartāls, kurā ir izvietots bērnudārzs. Tāpat starp bērnudārzu un pieteicējas tirdzniecības objektu atrodas arī daudzstāvu dzīvojamā māja, kā arī pieteicējas nomātais Zemesgabals atrodas daudzstāvu dzīvojamo māju iekšpagalmā (no trīs pusēm to iekļauj dzīvojamās mājas, no ceturtās puses atrodas Dzintara iela) (*sal. lietas I sējuma 182. un 219.lapu un lietas II sējuma 40.lapa*). Turklāt, kā izriet no faktiskajiem lietas apstākļiem, kas atspoguļoti lietā iesniegtajās un tiesas sēdē pārbaudītajās fotogrāfijās, konstatējams, ka arī lietas izskatīšanas gaitā Zemesgabals tiek izmantots automašīnu novietošanai (*lietas II sējuma 109.-110. lapa*).

Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst par pamatotu Domes pamatojumu, ka zemesgabals ir nepieciešams apkārt Zemesgabalam esošo daudzstāvu dzīvojamo māju iedzīvotāju vajadzībām, automašīnu novietošanai, kas arī atslogotu satiksmi, vedot bērnus uz bērnu dārzu, Tāpat, kā to pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, ir nepieciešams nodrošināt arī operatīvā transporta piekļuvi pie dzīvojamām mājām. Turklāt perspektīvā paredzētais stāvlaukums ir saistīts ar tirdzniecības centra rekonstrukciju, tā palielināšanu, un papildu stāvlaukuma mērķis ir lielā mērā saistīts ar šā tirdzniecības centra klientu vajadzību apmierināšanu novietot tur automašīnas; parasti pie tirdzniecības centriem tiek noteikti atbilstoši ierobežojumi automašīnu stāvēšanai (ar norādi – klientiem, vai arī laika ierobežojumi ar turpmāko stāvēšanas samaksu), nevis apkārt esošo un attālāko kvartālu māju iedzīvotāju automašīnu novietošanai.

[11.5] Apgabaltiesa konstatē, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu, ir vērtējis ne tikai SIA „Komunālā pārvalde" norādītos apstākļus, bet arī citus apsvērumus to kopumā, ievērojot to, ka Zemesgabals atrodas starp dzīvojamām mājām, netālu atrodas bērnudārzs, un apkārt esošo māju iedzīvotāji ir iebilduši pret Zemesgabala privatizāciju, tieši saistot savus iebildumus ar iespēju novietot Zemesgabalā savus transporta līdzekļus. Turklāt apgabaltiesa par nepamatotu atzīst pieteicējas apgalvojumu, ka iedzīvotāji, kas ir iebilduši pret zemesgabala privatizāciju, nav identificējami, jo nav norādīti dzīvokļu numuri. Apgabaltiesas ieskatā, ievērojot to, ka ir norādītā konkrētā dzīvojamā māja (Dzintaru ielā 97/99), kā arī norādīti konkrēto personu uzvārdi un iniciāļi (vārdi), arī šie dati ir pietiekami, lai būtu iespējams identificēt konkrētās personas (*lietas I sējuma 124.-129. lapa*).

[11.6] Pieteicēja norāda, ka nav saprotama pašvaldības rīcība, dodot priekšroku vienai autonomajai funkcijai pret citu, t.i., nesekmēt saimniecisko darbību attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Apgabaltiesa šo argumentu atzīst par nepamatotu, jo, atsakot Zemesgabala privatizāciju, Dome nav liegusi pieteicējai veikt komercdarbību

savā tirdzniecības objektā; Zemesgabalam paliekot pašvaldības īpašumā, ir iespējams abas funkcijas savienot, Zemesgabalā novietojot automašīnas, un nelielā teritorijā, uz kuras atrodas pieteicējai piederošs tirdzniecības objekts, veicot komercdarbību.

[11.7] Pieteicēja norāda, ka tika pārkāptas viņas tiesības tikt uzklausītai.

Apgabaltiesa ieskatā uzklausīšanas pienākums var tikt īstenots arī rakstveidā; pieteicējai bija iespēja paust savu vēlmi un viedokli privatizācijas ierosinājumā; tāpat vēlāk pieteicēja realizējusi savas pārsūdzēšanas tiesības, izsakot savus iebildumus, tādēļ apgabaltiesa nekonstatē, ka Lēmuma izdošanas procesā nebūtu ievērotas pieteicējas tiesības.

[11.8] Pieteicēja norāda, ka tiesa nav argumentējusi, kādēļ tā konstatē konkrētus faktus, uzskatot tos par pierādītiem, bet citus par nepierādītiem. Tiesa spriedumu pamatojusi ar tiesību normu aprakstu. Lai izklāstītu argumentus par konkrētu pierādījumu noraidīšanu, tiesas spriedumā jādod visu lietā esošo pierādījumu analīze, kas nav izdarīts.

Apgabaltiesa nepiekrīt šim pieticējas viedoklim, jo tiesai jāveic to pierādījumu analīze, kas lietā ir būtiski.

Pirmās instances tiesa ir konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, kas balstīti uz pierādījumiem, izvērtējusi pārsūdzētā Lēmuma pamatojumu, tajā veiktos lietderības apsvērumus un pierādījumus, kas apliecina Lēmuma pamatojumā atspoguļotos apstākļus, un atzinusi, ka Lēmums ir pamatots un atbilst tiesību normām. Tiesa ir vērtējusi tos pierādījumus, kas ir būtiski tiesību normu kontekstā.

[11.9] Pieteicēja norāda, ka Domei nav līdzīga attieksme pret pieteicēju un pret tās konkurentu sabiedrību „Liepājas patērētāju biedrība", kurai Dome ir nodevusi privatizācijai tās pieprasīto zemesgabalu.

Apgabaltiesas ieskatā katrs konkrēts privatizācijas gadījums ir vērtējams individuāli. Konkrētajā gadījumā Dome ar Lēmumu atteica nodot Zemesgabalu privatizācijai, jo Zemesgabals ir nepieciešams pašvaldības funkciju veikšanai, un apgabaltiesa šo Lēmumu atzīst par atbilstošu faktiskajiem apstākļiem, pamatotu un tiesisku, tādēļ nekonstatē Lēmuma izdošanas procesā vienlīdzības principa pārkāpumu.

Ievērojot iepriekšminēto, apgabaltiesa pieteicējas iebildumus atzīst par nepamatotiem, savukārt Lēmumu par atbilstošu tiesību normām un pamatotu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Saime I” pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Liepājas pilsētas domei pieņemt lēmumu par apbūvētā zemesgabala Liepājā, Dzintaru ielā 88A (ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*) nodošanu privatizācijai.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	K.Krastiņa
Tiesneses	*(paraksts)*	Z.Kupce
	(paraksts)	L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese K.Krastiņa
Rīgā 2008.gada 12.novembrī